

Haec deus respicit hinc est. n. qd scriptum est. Respexit deus ad abel et ad mueram eius. ad caym autem et ad mueram eius non respexit. Et dicit notanter recordatus fueris. quia frater tuus habet aliquid aduersum te. et hoc potest intelligi deo dicente vel dissidete cuius oblatio non recipitur nisi fratri reconciliet. Sicut patet ex pectio chartagueni. l. iij. et habet dis. c. c. Oblationes. ubi dicit. Oblationes dissidentium fratrum neque in sacrario neque in gazophylatio recipiantur. Et dicit glo. cum odium eorum aptum est et notorium. oblationes eorum non sunt recipiende. et intelligitur de oblationibus voluntariis non de decimis et oblationibus debitis et primitiis. Et addit predictum. c. oblationes. quod dona eorum qui opprimunt pauperes sicut sunt refutanda. ideo necesse est illis ut prius fratribus suis reconcilietur vltis qui odium odium remittendo. Et qui opprimunt lesa satisfaciendo. et ideo dicit Christus. Si cogitatione offendisti cogitatione reconcilia. i. redde amorem pro odio quod aduersus proximum habuisti. Si verbo offendisti verbis reconcilia siue in facie siue post tergum. Si opibus offendisti opibus reconcilia et offeras deo munus. aliter non recipiet. Quid enim proderit tua oblatio: si aduersus te creperit se tui fratris coram deo accusatio: Numquid illi ignet et se tibi placabilem reddet: quod. di. nullo modo.

Dicitur septima post Trinitatis. Sermo. i.

De liberati a peccato

Ad serui facti estis deo. Ad Rom. vi. Quintilianus in li. suo declarationum ponit tale casum quod quidam diues et quidam pauper erant vicini horum ipsorum iunctis. Diues enim in horum suo habuit flores pauper apes. cum autem inimici essent adinuicem diues perquisitus est flores suos dispersit ab apibus pauperis denunciatis pauperi ut eas transferret. pauper vero apes suas non transferre. diues ille flores suos sparsit veneno. apes vero pauperis discerpentes flores omnes perierunt. Spiritu aliter pauper ille christus est qui adeo pauper fuit quod non habuit ubi caput suum poneret. Mat. viij. Luc. ix. ubi legitur quod christo dixit quidam. Sequor te quocumque ieris. dixit autem illi. vulpes foueas habent et volucres caeli nidus. filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinat. ideo dicit in ps. lxxxvij. Pauper sum ego et in laboribus a iuuetute mea. Et alibi. lxxxv. Inops et pauper sum ego. Iste quidem pauper christus habuit ab inimico mundi et adhuc habet apes. vltis homines quorum aliqui sunt humiles et deuoti. De vno quod talis dicit sapiens Eccl. xi. Breuis in volatilibus apes. i. habet les inter supbos. Aliqui autem peccatores et immundum peccatores per inspirationem ad se vocat. Sed diues ille significat diabolum. Quia secundum sanctum Theophylactum. continua super Mat. Diabolus pest diuitiis non quod ipsas possit dare nisi qui deus permittit. sed quia per eas homines fallit. hic reuera diues habet flores qui sunt oblectamenta mundi diuitiarum carnalium. De quibus Sap. ij. Non inquit pretereat nos flos campi nec aliquid sit pratum quod non pertransseat luxuria nostra. Sicut ergo isti vltis diues et pauper habuerunt hortulos coniunctos. Sic christus et diabolus habet congregationes suas sicut coniunctas. quia congregatio bonorum et malorum est simul in hac vita. et hoc ideo secundum beatum

Ang. xliij. q. iij. c. Tolerandi. Nam si mali a bonis separantur: pax generalis ecclesie perturbaretur et perturbaretur. Sed beatus diues ille nequissimus. i. diabolus aspergit flores delectationum huius mundi veneno iniquitatis et peccati. Apes vero christi insidentes et gustantes peccati et moriuntur in aia. et tandem morerentur morte eterna: nisi per christum a peccato liberarentur. Sicut liberauit romanos qui exhibuerunt membra sua fuisse in iudicio. i. peccatis carnalibus. ut os gula. renes luxurie. et oculos inuidie. De quibus autem vba prelibata. Nunc liberati a peccato. In quibus vltis duo proponit. Primo liberatores christi gratiosos: ubi. nunc liberati a peccato. Secundo futurum liberati studiosos: ubi. fuit autem deo facti estis. De primo est notandum Robert. holg. lec. cxxvij. super l. Sap. dicit. Christus liberauit homines tripliciter. Liberauit enim sicut medicus egrotantes a morbis opprimitos. sicut princeps dimicantes in castris obsessos. sicut iudex allegantes se iniusta persequos. Primo ergo liberauit nos sicut medicus liberauit egrotantes a morbis opprimitos. Nam sicut bonus medicus non statim et subito curat homines in casu nisi materia infirmitatis sit magna. sed paulatim suauiter natura per medicinam: ut ipsa sic adituta purget seipsum fontem ore ut purior conualescat. et licet infirmus ingemiscat et ploret ut cito leberet. medicus tamen prudenter expectat et patienter operatur: et est melius pro infirmo quam ipsemet intelligat. Morali infirmitas illa a qua vult celestis medicus nos sua pietate liberare. iuxta illud ps. xl. Dixi: domine miserere mei. sana aiam meam quia peccati tibi. Ista infirmitas est concupiscentiarum originalis que in corpore nostro manet semper inclinans eum ad peccatum: que languor motus vocat secundum Augustinum. que in hac vita minui potest: extinguere non potest. Medicus noster christus noluit curare subito: sed per mediuum et moram temporis. et ideo reliquit nobis electuaria vntionis: cibaria collatina sanitatis. et hec sunt sacramenta ecclesie quasi quoddam apothecarium: videlicet baptismus et eucharistia. penitentia et sacra vntio etc. per que liberamur a peccatis: quia et ipsi romani de quibus in presenti epistola loquitur beatus Paulus. Liberati sunt a peccato per baptismatis aquam. Et licet hic ad tempus liberamur a peccatis: tamen perfecte non curamur ab eis sed in resurrectione aut corporum mortuorum generaliter curabimur cessante omni infirmitate et ad peccandum pronitate. De qua genf. viij. Sensus et cogitatio hominis proni sunt ad malum ab adolescentia sua. Et. xx. q. iij. c. p. clausis dicitur. Proclius est cursus hominis ad voluptatem: et natura voluptatis mutatrix est. Et. xij. q. i. c. omnis dicitur sic. Omnis etas ab adolescentia sua in malum prona est. Ideo in presenti continue infirmi sumus: dicente propheta. Misere mei domine quoniam infirmus sum: sana me domine etc. De Dilatione vero istius sanitatis quodammodo moleste ferunt aliqui. quia est contra affectum commodi. Unde dicit apostolus ad Romanos. vij. Infelix enim ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Et respondet. Gratia dei per Iesum christum dominum nostrum. Glosa dicit. Qui in presenti liberat a lege seruitutis in quantum est culpa: in futuro in quantum est pena. Ipse autem apostolus consolatur se et alios homines quod in brevi consequentem sanitatem perfectam licet nunc ingemiscant expectantes dicens